

8. Дотримувати контрастів, щоб глядач побачив виставу в «обсязі». Підтримувати ритмічність дії за допомогою показу характерів, вчинків і явищ у неперервному розвитку.
9. Пошук у середовищі вистави сценічного образу, дотримуючи всіх вищезгаданих законів системи «перетворення» Театру акцентованого впливу.
Вищезгадані етапи є головними правилами, яких слід дотримувати при створенні сценічного або кінообразу за методом «перетворення» Театру акцентованого впливу.

Д. Назаренко

КОМЕРЦІЙНІ ТЕАТРИ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ ТА ЇХ СПЕЦИФІКА РОБОТИ

D. Nazarenko

COMMERCIAL THEATRES IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND THEIR PECULIARITIES OF WORK

Дослідження присвячене специфіці та історії театрів у США, історії їх виникнення, видатним людям, котрі реформували класичні європейські Шекспірівські п'єси. Також розкрито питання: чому саме в Сполучених Штатах Америки найбільш поширеними є комерційні види театру.

У розвідці йтиметься про особливості роботи комерційних театрів, про те, як вони розвивалися у ХХ ст. У ході цього дослідження розглянемо історію становлення театру та новітніх акторів того часу, а також такі явища, як-от «Off-Broadway» та «Off-Off-Broadway».

Після здобуття політичної незалежності США американська публіка легко та з неабияким задоволенням приймала як англійську драматургію, зокрема твори Шекспіра, так і її вільні сценічні адаптації. Актори з Англії будь-якого рівня знаходили в Новому Світі вдячну аудиторію. До цього часу американці, як глядачі, так і виконавці, уже були ознайомлені з творчістю Едмунда Кіна, Чарлза Кембла, Вільяма Макріді, Чарлза Кіна та інших англійських акторів. Протягом кількох десятиліть їхній вплив визначав особливості американського сценічного мистецтва.

На початку ХХ ст. глядачі побачили акторів різних театральних шкіл з Європи, а це театр «Старий голубник», «Еббі Тієтр» з Ірландії, група Гренвілла-Баркера з Великобританії тощо. У період перших тридцяти років Бродвей у Нью-Йорку став центром театального життя. Саме там уперше можна було почути ім'я Флоренса Зіґфельда, який став відомим своїми шоу та «Зіґфельдськими дівчатами». Режисер Джордж Крем Кук був першим новатором, метою якого було зробити театр «храмом мистецтва», як за часів Стародавньої Греції. Цікавим ходом у виставі за п'єсою О'Ніла став збудований у 1918 р. купол, який створював ілюзію нескінченного космосу, по якому блукав чорношкірий герой, котрий проголосив себе імператором одного з Вест-Індських островів. Гра звуків, які наближалися та віддалялися, поєднувалася із несподівано зникаючим світлом, що вразило глядачів і критиків.

Слід зазначити, що в США державні театри взагалі відсутні. Основну роль у театральному житті відіграють бродвейські театри, які також відомі як комерційні. Це справжні шоубізнесові підприємства, спрямовані на отримання прибутку. Більшість бродвейських вистав відображають ідеї масової культури, постановки

створюють ідеал стандартної людини, яка віддано слідує існуючому порядку і не вирізняється із загальної маси. Саме тому такі театри отримують великі капіталовкладення.

За словами американської режисерки Вірляни Ткач, засновниці мистецької групи при експериментальному театрі «LaMaMa», Бродвейський театр у Нью-Йорку є найбільшою економічною силою. Усі театри, що засновуються в Америці, працюють заради однієї мети — вийти на сцені Бродвею. В інтерв'ю для української журналістки театралка розповіла, що бродвейські театри є комерційними і грають одну й ту саму постановку по вісім разів на тиждень, допоки глядачі перестануть ходити на вистави. Це триває впродовж тижня або двох, а буває і так, що одна постановка не втрачає своєї популярності 20 років поспіль. Нью-Йорк — туристичне місто, і театри теж здебільшого орієнтуються на туристів, ставлячи постановки різними мовами для людей, котрі не розуміють англійську.

Драму ставлять рідко, оскільки вона здебільшого не окупляється. Для інтелектуальних, драматичних, проникливих вистав створено «Off-Broadway» та «Off-Off-Broadway». Засновницею цього напрямку є Елейн Стюарт. Театри Off-Broadway є меншими ніж театри Бродвею і розраховані на 100–300 осіб. Цей вид театру виник як реакція на комерційність театрів у 1950-х рр., коли вартість квитків на вистави була недоступною для середнього класу жителів. Більшість акторів починали свій професійний шлях саме на сцені театру Off-Бродвею.

Г. Чернова

КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ ФАХОВОЇ САМОРЕПРЕЗЕНТАЦІЇ РЕЖИСЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

A. Chernova

CULTURAL PRACTICES OF PROFESSIONAL SELF-REPRESENTATION OF DIRECTING ACTIVITIES IN SOCIAL NETWORKS

Подібно до інших секторів, культурна сфера постраждала через повномасштабну російську агресію. По-перше, культурні заходи стали проводитись рідше, кількість професіоналів, які активно працюють у цій сфері, зменшилася, а деякі культурні та мистецькі установи знищено. Це також вплинуло на відвідування культурних подій. Основні перешкоди у відвідуванні культурних подій — загальне втомлення, відсутність коштів та вільного часу. Війна значно вплинула на всі сфери життя, зокрема на можливості фахової діяльності, набуття професійного досвіду, особливо студентської молоді, що нас цікавить, — здобувачів фаху режисера театралізованих видовищ, шоу та артпроектів.

Загальновідомо, що під впливом фактору технологічного прогресу і соціальної динаміки на сучасному етапі 98% молодих людей використовують для саморепрезентації соціальні мережі. Безсумнівно, це актуально і для представлення студентської молоді як представників певної професійної сфери. Медійні платформи постають не лише засобом спілкування, а й важливим інструментом формування професійно орієнтованої ідентичності, сприйняття світу професійної діяльності.

Здобувачі фаху режисера театралізованих видовищ, шоу та артпроектів використовують соціальні мережі для створення й представлення своїх фахових ідентичностей, що включає презентацію особистої інформації, фотографій, котрі стосуються професійної діяльності, та оновлень, які відображають їхні професійні